

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru Řízení a partnerství na vnitrostátní a regionální úrovni a základna pro projekty v oblasti regionální politiky (žádost Evropského parlamentu o vypracování stanoviska)

(2009/C 77/30)

Dne 22. dubna 2008 se Evropský parlament v souladu s článkem 262 Smlouvy o založení Evropského společenství rozhodl konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci

Řízení a partnerství na vnitrostátní a regionální úrovni a základna pro projekty v oblasti regionální politiky.

Dne 25. května 2008 předsednictvo Výboru pověřilo specializovanou sekci Hospodářská a měnová unie, hospodářská a sociální soudržnost, aby připravila podklady na toto téma. Návrh stanoviska vypracoval zpravodaj pan van Iersel a spoluzpravodaj pan Pásztor.

Vzhledem k naléhavé povaze práce Evropský hospodářský a sociální výbor jmenoval pana VAN IERSELA hlavním zpravodajem na 447. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 17. a 18. září 2008 (jednání dne 18. září), a přijal následující stanovisko 96 hlasy pro, 1 hlas byl proti a 2 členové se zdrželi hlasování.

1. Závěry a doporučení

1.1 EHSV vítá iniciativu Evropského parlamentu, která je zaměřená na evropskou, národní a regionální správu a partnerství v regionální politice.

1.2 Podle názoru EHSV zahrnuje dobrá správa víceúrovňovou správu a partnerství se zástupci organizované občanské společnosti na regionální úrovni.

1.3 EHSV tudíž souhlasí s Radou a Komisí, že je potřebná účinná víceúrovňová správa a lepší správa při uplatňování fondů EU a provádění jejich politik. Otázkou není „zda“, nýbrž „jak“. Je to otázka doladění iniciativ přicházejících zdola a rámcových podmínek stanovených shora.

1.4 EHSV schvaluje návrh Parlamentu ustavit formální radu pro územní rozvoj. Zdůraznila by se tak víceúrovňová správa a diskuse a dohody by se staly závaznějšími.

1.5 Z pohledu EHSV je víceúrovňová správa flexibilní struktura vztahů mezi Komisí, vládami a regionálními a místními orgány ušitá na míru podle specifické situace a tématických okolností, spíše než hierarchický rámec kompetencí mezi úrovněmi správy. Dobrá správa je charakterizována otevřenými vztahy a méně přísným uplatňováním zásady subsidiarity.

1.6 Evropa potřebuje sebevědomé, pružné a udržitelné regiony a města. Jak ukazuje řada příkladů, regiony a města dostávají často kladné impulzy od dynamičnosti ekonomické internacionalizace. Nalézají nové způsoby, jak se úspěšně prosadit.

1.7 Bez ohledu na velkou a často komplikovanou rozmanitost administrativních struktur v členských státech do budoucna

EHSV naléhavě požaduje postupy a pracovní metody, které rozšiřují působnost a zodpovědnost regionů a měst ⁽¹⁾.

1.8 Praktické příklady ukazují, že decentralizovaná zodpovědnost posiluje vedoucí úlohu a vize. Ty obvykle vytvářejí pevný základ partnerství v rámci veřejného sektoru i partnerství veřejného sektoru s řadou zainteresovaných stran, jako jsou sociální partneři, obchodní komory, společnosti, rozvojové agentury, bytové organizace, kváziautonomní nevládní organizace (quangos), agentury pro životní prostředí, sociální organizace, vzdělávací instituce všech úrovní, architekti a umělci.

1.9 Proto by zastupitelská organizovaná občanská společnost na regionální úrovni měla dostat příležitost se zodpovědně a transparentně zapojit do určování a provádění regionálních programů EU. Přijetí místního a regionálního (nevládního) pohledu přispěje k tomu, aby občané přijali hodnoty Unie.

1.10 EHSV je toho názoru, že dobře strukturované konzultace mohou vést k úspěšnému partnerství s nevládními zainteresovanými stranami v celém procesu definování, monitorování a vyhodnocování regionální politiky ⁽²⁾.

1.11 Flexibilní víceúrovňová správa, dobrá správa a odpovídající synergie zacílené na řešení šitá na míru mohou být velmi užitečné jako reakce na zásadní cíl Unie a regionální politiky jednotlivých států, kterým je aktivovat existující síly a skrytý potenciál regionů a měst.

⁽¹⁾ Podle názoru EHSV regiony a města nemusí nezbytně odpovídat existujícím administrativním jednotkám, ale je to spíše dynamická koncepce skládající se z koherentních socio-ekonomických oblastí zahrnujících síťové regiony, města a jejich okolí, přidružené obce a metropolitní oblasti.

⁽²⁾ Viz stanovisko EHSV na téma Partnerství pro provádění strukturálních fondů, Úř. věst. C 10, 14.1.2004, s. 21 (není v češtině).

1.12 V regionech a městech může být zřízen evropský program výměn pro úředníky a také dobře strukturovaný systém výměn zkušeností a šíření osvědčených postupů. Specializované výzkumné ústavy a vysoké školy mohou také přispět.

2. Souvislosti

2.1 Od roku 2001 správa právem vystoupila do popředí z důvodu rostoucí potřeby spojit politiku EU přímo s prováděním členskými státy a v členských státech, aby se dosáhlo větší shody ⁽³⁾.

2.2 Ze stejné perspektivy vítá EHSV nadcházející zprávu Evropského parlamentu o řízení a partnerství na vnitrostátní a regionální úrovni ⁽⁴⁾. Je to pozitivní signál, že EP jako evropská instituce má rostoucí zájem o to, jakým způsobem je regionální politika utvářena konkrétně v členských státech.

2.3 Obecněji dokument EP ukazuje, že dynamičnost rozvoje, tj. ekonomická internacionalizace a neustálé změny, nevyhnutelně vyžadují úpravy při přísném uplatňování zásady subsidiarity. Jsou nutné flexibilnější interakce a synergie mezi různými úrovněmi správy, aby se udržel krok s celosvětovým rozvojem a aby byly úspěšně provedeny společně dohodnuté evropské politiky. Změněné postupy při realizaci Lisabonské strategie, za které jsou společně odpovědné Komise, Rada a členské státy, jsou ilustrativním příkladem této interakce a provádění.

2.4 Víceúrovňová správa, ve které mají Komise, správy a vlády jednotlivých států i místní a regionální orgány své vlastní místo a také sdílejí zodpovědnost ve společném rámci, je důsledkem téže dynamičnosti.

2.5 Regionální politiky a projekty jsou vytvářeny v rámci vnitrostátních a regionálních administrativních postupů, které jsou obvykle neuvěřitelně komplikované a různorodé. Nepochybně je však v zájmu občanů a podniků, aby politiky a projekty byly řádně a důsledně prováděny po celé Evropě.

2.6 Pozornost EP věnovaná tomuto tématu i mnoho otázek, které je potřeba zodpovědět, aby se napomohlo sblížení praktických postupů v celé EU v zájmu dosažení optimálního úspěchu v regionálních politikách vedoucích k odpovídajícím postupům vypracovaným v dokumentech Komise a Rady.

2.7 Řada těchto úvah a odpovídajících zásad je zpracována v pracovním dokumentu útvarů Komise k tématu Inovace

a regionální politika ⁽⁵⁾ při přípravě neformální schůzky ministrů o územní soudržnosti a regionální politice na Azorských ostrovech ⁽⁶⁾. Byly už uplatňovány a do určité míry provedeny v období 2000 – 2006. Komise znovu a znovu tvrdí, že zvýšení konkurenceschopnosti nemohou dosáhnout jednotlivé členské státy nebo regiony samotné: je požadována úzká spolupráce všech relevantních veřejných orgánů, podniků, občanů a sociálního partnerství v partnerství s Evropskou komisí a evropskými institucemi ⁽⁷⁾. Navíc úspěšné vyhodnocení vyžaduje moderní administrativní a institucionální kapacity.

2.8 Komise argumentuje, že pokrok bude možný pouze prostřednictvím víceúrovňových systémů pro inovační správu, což zahrnuje strategickou koordinaci, odpovídající kombinaci strategií pro každý region – neexistuje totiž jediná „záračná strategie“ – ve kterém jsou za možné podpory regionálních agentur vybrány sítě, klastry a póly excelence.

2.9 Pro programové období 2007 – 2013 prohloubila Komise své cíle ve strategických obecných zásadách politiky soudržnosti Společenství se zaměřením na konkurenceschopnost, růst a lidské zdroje. Byl stanoven evropský územní cíl, který se zaměřuje na přeshraniční spolupráci prostřednictvím společných místních a regionálních cílů a iniciativ, nadnárodní spolupráce zaměřené na územní rozvoj a meziregionální spolupráci a výměnu zkušeností ⁽⁸⁾.

2.10 Ministři pro územní soudržnost a regionální politiku stanovili agendu pro regiony a města v Lipské chartě a v územní agendě ⁽⁹⁾. Neformální schůzka ministrů na Azorských ostrovech učinila další krok k definování způsobu, jakým musí být agenda pro regiony a města prováděna. V Prvním akčním programu ⁽¹⁰⁾ ministři výrazně podtrhli své přesvědčení, že víceúrovňová správa je základním prostředkem pro vyvážený územní rozvoj EU a nabízejí, že dohodnou s vybranými zainteresovanými stranami a místními a regionálními orgány provádění priorit územní agendy.

2.11 V tomto programu ministři dále zdůraznili, že cíle územní agendy je možno nejlépe dosáhnout v souladu s institucionálním uspořádáním v každém členském státě za intenzivního zapojení vnitrostátních, místních a regionálních subjektů a zainteresovaných stran a dialogu s Evropskou komisí a ostatními evropskými institucemi ⁽¹¹⁾. Zde je opět možno pozorovat důraz na potřebu vzájemné diskuse, podpory a opatření v celém správním řetězci od místních subjektů v celé Evropě až po Komisi a naopak.

⁽³⁾ V dokumentu Evropská správa KOM(2001) 428 v konečném znění byla předložena mimo jiné nová vize o tom, jakým způsobem by mohla a měla EU fungovat, vytvářet lepší zapojení a větší otevřenost, identifikovat přesně souvislost mezi politikami, nařízením a konkrétními výsledky. Výslovným cílem je zlepšit spojení Evropy s jejími občany.

⁽⁴⁾ PE407.823v01-00 – zpravodaj Jean-Marie BEAUPUY.

⁽⁵⁾ SEK(2007) 1547, 14.11.2007.

⁽⁶⁾ Schůzka za portugalského předsednictví, 23. a 24. listopadu 2007.

⁽⁷⁾ Tamtéž, s. 6. Viz také s. 18: Rozhodující faktory pro úspěšný region.

⁽⁸⁾ Tamtéž, s. 17.

⁽⁹⁾ Lipská charta o udržitelném rozvoji evropských měst a Územní agenda Evropské unie – Pro konkurenceschopnější a udržitelnější Evropu různorodých regionů, neformální schůzka ministrů na téma městského rozvoje v Lipsku ve dnech 24. a 25. května 2007.

⁽¹⁰⁾ První akční program k provádění územní agendy Evropské unie, 23. listopadu 2007.

⁽¹¹⁾ Tamtéž, s. 8.

2.12 V pěti bodech opatření ministři zdůraznili potřebu posílení víceúrovňové územní správy, nové formy partnerství a územní správy i potřebu propůjčit územní/městský rozměr odvětvovým politikám.

2.13 Nicméně je neuspokojující, pokud ne typické, že v akčním programu stále zůstává zodpovědnost za konkrétní provádění, alespoň v její definici, téměř výlučně v rukách členských států a že místní a regionální orgány a ostatní zainteresované strany jsou zřídka uvedeny jako nezbytná součást procesu. Tradiční koncepce subsidiarity stále převládá.

3. Obecné připomínky

3.1 Při plánování a provádění regionální politiky existují překážky transparentnosti, konzistence a účinnosti. Jejich příčinou je částečně organizace a metody práce generálních ředitelství a evropských fondů na úrovni EU a mezi nimi. Z velké části jsou však způsobené chybami a nedostatky ve fungování víceúrovňové správy a v provádění politik a programů.

3.2 Návrh zprávy EP oprávněně ukazuje, že byla přijata řada pozitivních iniciativ na zlepšení správy na úrovni EU, jako například URBAN I a II, LEADER a Urbact.

3.3 Podle EHSV jsou však některé iniciativy poněkud vágní, například územní agenda. Kromě toho neexistuje žádný praktický důkaz toho, do jaké míry je víceúrovňová správa faktorem úspěchu ve výše uvedených programech.

3.4 Přestože je víceúrovňová správa stále více akceptovaná praxí v celé Unii, chybí zde nadále transparentní a důsledné metody práce a komunikace. Do velké míry je to způsobeno tím, že EU nefunguje jako jednotný stát.

3.5 Také způsob, jakým národní vlády a zainteresované strany jako decentralizované orgány vnímají místo EU v koncepci víceúrovňové správy, se někdy velmi liší v závislosti na zájmech a kulturních tradicích jednotlivých států.

3.6 Třetí z možných problémů s víceúrovňovou správou vyplývá z velké rozmanitosti administrativních a politických koncepcí, které existují v samotných členských státech a které jsou hluboce zakořeněné a většinou není pravděpodobné, že se změní.

3.7 Tyto úvahy ukazují, že unifikovaný přístup na úrovni EU v regionálním plánování a programování je téměř nemožný. Vnitrostátní a často také regionální struktury, přístupy a postoje jsou stále rozhodující. Nicméně praktické okolnosti, jako aktuální mezinárodní finanční a socio-ekonomický vývoj, vybízejí k přezkoumání postupů, aby se regiony staly odolné a připravené na změny.

3.8 Regionální politika EU by měla působit zdola nahoru i shora dolů. Zdola nahoru, protože regiony musí identifikovat a zlepšit své sociální, hospodářské a environmentální podmínky a podmínky hospodářské soutěže a protože evropská (a vnitrostátní) regionální politika musí být nezbytně prováděna na místě. Shora dolů z důvodu finančních zdrojů a rámcových podmínek, které jsou k dispozici a jsou definované na úrovni EU a jednotlivých států. Nikdy to není jednosměrný provoz.

3.9 Iniciativy uskutečněné na úrovni EU a dobré úmysly členských států podporovat účinnější a konvergentní administrativní přístupy po celé Evropě musí být posuzovány pozitivně. Dobrá správa v regionální politice však vyžaduje především úpravy strnulých forem víceúrovňové správy, které povedou k úpravám správního stylu a mentality.

3.10 Dokumenty uvedené výše v 2. kapitole ukazují, že Rada do velké míry tento názor sdílí. Jedná se jistě o velký krok vpřed. Od slov k praktickému provádění však je často dlouhá cesta.

3.11 Účinné provádění je snadnější uskutečnit v zemích a regionech s tradicí decentralizace, než v systémech s centralizovanou administrativou. Dodatečné komplikace vznikají v některých členských státech, kde neexistuje sladěná regionální politika a kde nejsou regionální orgány ještě plně ustaveny.

3.12 EHSV zdůrazňuje potřebu lepších a přesných evropských statistik jako základní požadavek pro účinnou regionální politiku.

3.13 EHSV podporuje všechny snahy o zlepšení evropské správy. Mělo by vyústit v lepší a transparentnější souvislost mezi politikami a realizací. Pro realizaci je nevyhnutelná účast místních a regionálních zainteresovaných stran, veřejných i soukromých. Musejí se viditelněji zapojit. Takové zapojení obvykle vede k sdílení angažovanosti a odpovědnosti. Podle názoru EHSV je toto zásadní.

4. Víceúrovňová správa: interakce mezi Komisí, vládami a regiony

4.1 Na úrovni Komise by prezentace různých fondů Společenství vztahujících se k regionální politice měly být ucelenější. Celkový přehled zásad, cílů a záměrů politik Společenství v této oblasti je pro externí pozorovatele poněkud matoucí.

4.2 Je nutný společně dohodnutý přístup mezi generálními ředitelstvími Komise. V tomto ohledu může být velmi užitečná meziútvarová skupina pro rozvoj měst ⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Meziútvarová skupina pro rozvoj měst byla založena v roce 2007. Jsou zde zastoupeny všechna GR zabývající se specifickou oblastí zájmů měst.

4.3 Soudržnější prezentace a zviditelnění společného přístupu na úrovni EU by také mohly být příkladem vládám a ministerstvům, aby zaujaly integrovaný přístup k regionům a městům tam, kde tyto na úrovni jednotlivých států obvykle chybí. V každém případě bude užitečné vyplnit do určité míry mezeru mezi úrovní EU a regiony a městy.

4.4 Flexibilní provádění víceúrovňové správy a odpovídající synergie mohou být vítanou pobídkou pro úpravu administrativní praxe v členských státech. Jelikož nejvyšším cílem regionální politiky je aktivovat co nejvíce (skrytý) potenciál regionů a měst, správní struktury musí být organizovány v souladu s tím transparentně a důsledně.

4.5 V úzké spolupráci s národními programy musí fondy EU nabízet stimulační pobídky na posílení tohoto potenciálu.

4.6 Komise má také širší úlohu při zapojování regionů a měst do Evropy a při zapojování sebevědomých, pružných a udržitelných regionů a měst: vysvětluje i na decentralizované úrovni význam Lisabonské agendy (která až do dneška není dobře pochopena); vytváří povědomí o budoucí roli měst a metropolitních oblastí; šíří úspěšné postupy po celé Evropě⁽¹³⁾. Specializované výzkumné ústavy a vysoké školy mohou v tomto ohledu také přispět.

4.7 Z pohledu EHSV to určitě neznamená nové byrokratické postupy, ale spíše méně administrativy a byrokracie a cílenou a důslednou decentralizaci.

4.8 Podle EHSV je decentralizace velice slibná proto, že rozšiřuje působnost a posiluje zodpovědnost místních a regionálních orgánů.

4.9 Působnost a zodpovědnost mají klíčový význam. Vytvářejí základní kameny pro požadavky regionálního rozvoje, kterými jsou vedoucí úloha, vize a konzistence. V Evropě jsou pro to vynikající příklady⁽¹⁴⁾.

4.10 EU a vlády jednotlivých států by měly vzít v úvahu mechanismy a pracovní postupy v úspěšných regionech a městech, včetně metropolitních oblastí. Nejsou to malé „státy“. Mají různý charakter; jejich řízení se zásadně liší od řízení na úrovni státu.

⁽¹³⁾ Komise vypracovala odborný posudek pro 26 regionů ve Francii ve formě benchmarkingu.

⁽¹⁴⁾ Skvělým příkladem je Bilbao, kde dvacet pět let vedoucí úlohy, vizi a konzistence vytvořilo moderní metropoli orientovanou na budoucnost v regionu, který byl na začátku osmdesátých let zcela zaostalý a ve špatném stavu. Toto vedení v Bilbao bylo finančně podporováno ústřední a baskickou vládou a provincií, což je příklad účinného partnerství v rámci veřejného sektoru, a také přesvědčivým partnerstvím s organizovanou občanskou společností a se soukromým sektorem.

4.11 Jejich přístup je často inspirován konkrétními cíli, které pohánějí celkový rozvoj⁽¹⁵⁾; jejich image je většinou určován zlepšením podmínek pro (zahraniční) investice, klastry a lidské zdroje. Zároveň má v dnešní době významné místo v programech jednání udržitelný rozvoj, a stejně tak i sociální začlenění, kvalita práce a životní podmínky.

4.12 Může být zřízen evropský program výměn pro úředníky v regionech a městech. Přeshraniční znalosti o jiných přístupech a strategiích, např. ohledně územního rozvoje, podpory hospodářské atraktivity a sociálního bydlení budou velmi prospěšné.

4.13 EHSV navrhuje ustavit programy partnerství mezi regiony a městy po celé Evropě, protože ty již existují v řadě jiných oblastí politiky, aby si jejich regiony zvykly na decentralizované programy a postupy.

4.14 Tyto dobře strukturované výměny v rámci Evropy mohou přispět ke změně mentality a přístupu k podpoře prosazení a odolnosti regionů a měst. Jak ukazuje řada příkladů, regiony a metropolitní oblasti dostávají často kladné impulzy od dynamičnosti ekonomické internacionalizace. Nalézají nové způsoby, jak se úspěšně prosadit.

4.15 Programy Společenství mohou podporovat toto uvědomění buď projekty spolufinancovanými fondy, nebo cílenou komunikací a poradenstvím úředníků Komise. Mohou jim pomoci specializované poradenské instituce fungující přes hranice. Bylo by také nanejvýš prospěšné, aby EP napomáhal strukturovat tento proces, který již probíhá.

4.16 EHSV schvaluje návrh Parlamentu ustavit formální radu EU pro územní rozvoj. To by zdůraznilo význam víceúrovňové správy. Byla by to pro regiony a města dobrá platforma pro rozvíjení myšlenek o holistickém přístupu. Tím by se staly diskuse a dohody v Radě závaznější.

4.17 Na základě Prvního akčního programu (2007)⁽¹⁶⁾ by mohla být zahájena evropská diskuse o modernizaci administrativních systémů a praktických postupů z hlediska vztahu stát – regiony/města. Jeho cíle by měly být: omezení byrokratických postupů, vytváření důvěry, podpora odolných a udržitelných regionů a měst, zlepšení transparentnosti, zkrácení vzdálenosti mezi decentralizovanými úrovněmi a úrovní EU.

⁽¹⁵⁾ Zajímavými příklady jsou křižovatka rychlovlaků v Lille, olympijské hry a 500. výročí objevení Ameriky Kolumbem v Barceloně, i futuristické nové městské centrum v Birminghamu. Ve všech těchto případech stál takový cíl na počátku nového rozvoje.

⁽¹⁶⁾ Viz První akční program, s.5: Jsou požadovány nové formy územní správy k posílení lepšího integrovaného přístupu a flexibilní spolupráce mezi různými územními úrovněmi.

4.18 Tyto návrhy je třeba považovat za součást lepší správy vztahů mezi veřejnými orgány na všech úrovních. Na ty by se nemělo již pohlížet v rámci hierarchie kompetencí mezi úrovněmi správy. Naopak, podle názoru EHSV je víceúrovňová správa flexibilním modelem vztahů mezi Komisí, vládami jednotlivých států a místními a regionálními orgány ušitým na míru podle specifické situace a tématických okolností.

5. Dobrá správa předpokládá partnerství s organizovanou občanskou společností

5.1 Podle názoru EHSV moderní místní a regionální řízení vyžaduje aktivní zapojení různých segmentů místních a regionálních komunit. Mohou přispět různými schopnostmi a názory, které odpovídají specifickým potřebám. Explicitně nebo implicitně to také Rada uznává v řadě svých úvah⁽¹⁷⁾.

5.2 Hlavním odkazem týkajícím se partnerství je článek 11 v obecných ustanoveních o strukturálních fondech, který vyzývá k partnerství, tj. ke konzultacím a zapojení socio-ekonomických subjektů a organizované občanské společnosti⁽¹⁸⁾.

5.3 Z pohledu EHSV zahrnuje dobrá správa v regionální politice odpovědnou a transparentní účast zastupitelské a zákonné občanské společnosti skládající se z dobře definovaných subjektů na regionální úrovni. Konzultace a zapojení by se uplatnily při definování, programování a vyhodnocování regionálních projektů. Tato spolupráce by se měla uskutečnit také v případě meziregionálních a přeshraničních projektů, mimo jiné v rámci evropského seskupení pro územní spolupráci⁽¹⁹⁾.

5.4 Obecnější názor EHSV je, že decentralizace je prospěšná při posilování zodpovědnosti místních a regionálních orgánů,

kteří budou také aktivovat nevládní zainteresované strany, jako jsou sociální partneři, obchodní komory, společnosti, rozvojové agentury, bytové organizace, kváziautonómni nevládní organizace, agentury pro životní prostředí, sociální organizace, vzdělávací instituce všech úrovní, architekti a umělci.

5.5 Přes úmysly, které vyjádřila Rada, a pokračující dialog mezi Komisí, členskými státy a regiony na podporu těchto partnerství, jsou tato partnerství prakticky prováděna pouze v omezeném počtu případů⁽²⁰⁾. V mnoha případech prostě neexistují. Dobré příklady by měly být zveřejňovány.

5.6 Zastupitelská občanská společnost musí být také uspokojivě organizována na regionální úrovni a musí mít k dispozici správné kompetence. Tyto podmínky nejsou snadné v těch případech, kdy je občanská společnost slabě vyvinutá nebo když odráží širokou škálu často protikladných zájmů.

5.7 Komise by měla dostat příležitost jednat jako katalyzátor a motor fázi učení v decentralizované správě.

5.8 Také vědomí a vize potřeby změny a úprav v regionech a městech může posílit a zlepšit partnerství. Zkušenosti ukazují, že konzistentní vize mezi veřejnými orgány vytváří prostor pro intenzivnější spolupráci s ostatními zainteresovanými stranami. Článek 11 o partnerství v obecných ustanoveních o strukturálních fondech by měl být zohledněn z téže perspektivy.

5.9 Existuje mnoho příležitostí. Lepší správa na decentralizované úrovni přispěje k tomu, aby se společnost jako celek stala odolná a připravená na budoucnost.

5.10 Z hlediska toho, že Evropská komise má v úmyslu vydat dokument k otázce partnerství v rámci politiky soudržnosti EU ke konci tohoto roku, navrhuje EHSV, že se bude touto otázkou zabývat podrobněji ve zvláštním stanovisku.

V Bruselu, 18. září 2008

předseda

Evropského hospodářského a sociálního výboru

Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁷⁾ Viz 2. kapitola.

⁽¹⁸⁾ Nařízení Rady (ES) 1083/2006, červenec 2006, které má být uplatněno na všechny programy politiky soudržnosti EU v období 2007 – 2013. Rozumí se samo sebou, že partnerství na vnitrostátní úrovni, ať jsou jakkoliv důležité, nemohou být náhradkou partnerství s regionální občanskou společností.

⁽¹⁹⁾ Nařízení (ES) 1082/2006, červenec 2006. Toto nařízení týkající se přeshraniční spolupráce se zabývá pouze administrativními postupy.

⁽²⁰⁾ Při více příležitostech se EHSV zasazoval o partnerství při provádění regionální politiky, např. v dokumentech Partnerství pro provádění strukturálních fondů, Úř. věst. C 10, 14.1.2004, s. 21, a Úloha organizací občanské společnosti při provádění politiky soudržnosti a územního rozvoje EU, Úř. věst. C 309, 16.12.2006, s. 126. Regionální partnerství by mělo být zaručeno v ostatních oblastech, například v Programu pro konkurenceschopnost a inovace a 7. RP, viz stanovisko EHSV k tématu Územní řízení průmyslových změn – úloha sociálních partnerů a příspěvek rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovaci, Úř. věst. C 318, 23.12.2006, s. 12.